Zbirka odločb sodne prakse

SODBA SODIŠČA (peti senat)

z dne 28. maja 2020*

„Predhodno odločanje – Okolje – Pošiljke odpadkov – Uredba (ES) št. 1013/2006 – Postopek predhodne pisne prijave in soglasja – Splošne zahteve po informacijah – Priloga IIIA – Mešanica papirja, kartona in papirnih izdelkov – Klasifikacijska številka B3020 iz Priloge IX k Baselski konvenciji – Nečistoče – Onesnaženje mešanice z drugimi materiali – Predelava na okolju varen način“

V zadevi C-654/18,

katere predmet je predlog za sprejetje predhodne odločbe na podlagi člena 267 PDEU, ki ga je vložilo Verwaltungsgericht Stuttgart (upravno sodišče v Stuttgartu, Nemčija) z odločbo z dne 10. oktobra 2018, ki je na Sodišče prispela 18. oktobra 2018, v postopku

Interseroh Dienstleistungs GmbH

proti

SAA Sonderabfallagentur Baden-Württemberg GmbH,

SODIŠČE (peti senat),

v sestavi E. Regan, predsednik senata, I. Jarukaitis, E. Juhász, M. Ilešič in C. Lycourgos (poročevalec), sodniki,

generalna pravobranilka: E. Sharpston,

sodna tajnica: M. Krausenböck, administratorka,

na podlagi pisnega postopka in obravnave z dne 18. septembra 2019,

ob upoštevanju stališč, ki so jih predložili:

– za Interseroh Dienstleistungs GmbH A. Oexle in T. Lammers, Rechtsanwälte,

– za SAA Sonderabfallagentur Baden-Württemberg GmbH H. S. Wirsing in E. Beathalter, Rechtsanwälte,

– za nizozemsko vlado M. Bulterman in A. M. de Ree, agentki,

– za poljsko vlado B. Majczyna, agent,

– za Evropsko komisijo L. Haasbeek in A. C. Becker, agentki,

* Jezik postopka: nemščina.

po predstavitvi sklepnih predlogov generalne pravobranilke na obravnavi 30. januarja 2020

izreka naslednjo

Sodbo

1 Predlog za sprejetje predhodne odločbe se nanaša na razlago člena 3(2) Uredbe (ES) št. 1013/2006 Evropskega parlamenta in Sveta z dne 14. junija 2006 o pošiljkah odpadkov (UL 2006, L 190, str. 1), kakor je bila spremenjena z Uredbo Komisije (EU) 2015/2002 z dne 10. novembra 2015 (UL 2015, L 294, str. 1) (v nadaljevanju: Uredba št. 1013/2006).

2 Ta predlog je bil vložen v okviru spora med družbo Interseroh Dienstleistungs GmbH (v nadaljevanju: Interseroh) in SAA Sonderabfallagentur Baden-Württemberg GmbH (agencija dežele Baden-Württemberg za posebne odpadke, v nadaljevanju: SAA), ker je zadnjenavedena agencija zavrnila, da bi bila pošiljka mešanice odpadkov papirja, kartona in papirnih izdelkov ter drugih materialov oproščena postopka prijave, določenega z Uredbo št. 1013/2006.

Pravni okvir

Mednarodno pravo

3 Člen 1 Konvencije o nadzoru prehoda nevarnih odpadkov preko meja in njihovega odstranjevanja, podpisane v Baslu 22. marca 1989, ki je bila v imenu Evropske skupnosti odobrena s Sklepom Sveta 93/98/EGS z dne 1. februarja 1993 (UL, posebna izdaja v slovenščini, poglavje 11, zvezek 18, str. 301), v različici, ki se uporabi za spor o glavni stvari (v nadaljevanju: Baselska konvencija), naslovljen „Področje uporabe Konvencije“, v odstavku 1(a) določa:

„V tej konvenciji so ‚nevarni odpadki‘, ki prehajajo prek meja, naslednji odpadki:

(a) odpadki, ki pripadajo kateri koli kategoriji, navedeni v Prilogi I, razen če nimajo katere od lastnosti, navedene v Prilogi III

[…]“

4 V uvodnem besedilu Priloge IX k navedeni konvenciji je določeno:

„Odpadkov, ki jih vsebuje ta priloga, ne ureja člen 1(1)(a) Konvencije, razen če vsebujejo materiale iz Priloge I v tolikšni meri, da kažejo nevarne lastnosti iz Priloge III.“

5 Seznam B3 iz navedene priloge se nanaša na „odpadke, iz pretežno organskih sestavin, ki lahko vsebujejo kovine in anorganske materiale“. Ta seznam B3 med drugim vsebuje klasifikacijsko številko B3020 s to vsebino:

„B3020 Odpadki papirja, kartona in papirnih izdelkov

Naslednji materiali, če niso mešani z nevarnimi odpadki:

Odpadki in izmet papirja in kartona iz:

– nebeljenega papirja ali kartona ali ovalovljenega papirja ali kartona

– drugega papirja ali kartona, izdelanega predvsem iz beljene lesne celulozne vlaknine, ki ni obarvana v snovi

– papirja ali kartona, izdelanega predvsem iz lesovine (npr. časopisi, revije in podoben potiskan material)

drugo, vključno z naslednjim, vendar ne omejeno samo na:

– laminirani karton;

– neprebrani izmet.“

Pravo Unije

Direktiva 2006/12/ES

6 Člen 4(1) Direktive 2006/12/ES Evropskega parlamenta in Sveta z dne 5. aprila 2006 o odpadkih (UL 2006, L 114, str. 9) je določal:

„Države članice sprejmejo potrebne ukrepe za zagotovitev takih načinov predelave ali odstranjevanja odpadkov, ki ne ogroža[jo] zdravja ljudi in brez uporabe postopkov ali načinov, ki bi lahko škodovali okolju, predvsem pa:

(a) ne predstavljajo tveganja za vode, zrak, tla ter rastline in živali;

(b) niso moteči zaradi hrupa ali vonjav;

(c) ne vplivajo škodljivo na krajino ali mesta posebnega pomena.“

Uredba št. 1013/2006

7 V uvodnih izjavah 1, 3, 5, 7, 8, 14, 15, 33 in 39 Uredbe št. 1013/2006 je navedeno:

„(1) Temeljni in poglavitni cilj ter sestavina te uredbe je varovanje okolja […].

[…]

(3) Sklep [93/98] [se je nanašal na] sklenitvi [sklenitev], v imenu Skupnosti, Baselske konvencije […], katere podpisnica je Skupnost od leta 1994. […]

[…]

(5) Ob upoštevanju dejstva, da je Skupnost odobrila Sklep Sveta [Organizacije za gospodarsko sodelovanje in razvoj (OECD)] C(2001)107/končen o spremembah Sklepa OECD C(92)39/končen o nadzoru prehoda odpadkov za predelavo preko meja (Sklep OECD) zaradi uskladitve seznama odpadkov z Baselsko konvencijo in pregleda nekaterih drugih zahtev, je treba vsebino tega sklepa vključiti v zakonodajo Skupnosti.

[…]

(7) Pomembno je, da se nadzorovanje in kontrola pošiljk odpadkov organizirata in urejata na način, ki upošteva potrebo po ohranjanju, varovanju in izboljšanju kakovosti okolja in človekovega zdravja ter krepi enotnejšo uporabo te uredbe v vsej Skupnosti.

(8) Pomembno je upoštevati zahtevo iz člena 4(2)(d) Baselske konvencije, da se pošiljanje nevarnih odpadkov zmanjša na najmanjšo možno mero v skladu z okolju varnim in učinkovitim ravnanjem s takšnimi odpadki.

[…]

(14) V primerih pošiljk […] odpadkov, ki niso navedeni v Prilogi III, IIIA ali IIIB in so namenjeni za predelavo, je smiselno zagotoviti optimalni nadzor in kontrolo z zahtevo po predhodnem pisnem soglasju s takšnimi pošiljkami. […]

(15) V primerih pošiljk odpadkov, ki so navedeni v Prilogi III, IIIA ali IIIB in so namenjeni za predelavo, je smiselno zagotoviti minimalno stopnjo nadzora in kontrole z zahtevo, da takšne pošiljke spremljajo določeni podatki.

[…]

(33) Treba je sprejeti potrebne ukrepe za zagotovitev, da se v skladu z Direktivo [2006/12] in drugo zakonodajo Skupnosti o odpadkih med celotnim obdobjem pošiljanja, ter vključno z odstranjevanjem ali predelavo v ciljni državi, z odpadki, poslanimi znotraj Skupnosti, in odpadki, uvoženimi v Skupnost, ravna tako, da ni ogroženo zdravje ljudi in da se ne uporabljajo postopki ali metode, s katerimi bi se lahko škodovalo okolju. […]

[…]

(39) Pri preučevanju vprašanja, katere mešanice odpadkov se bodo dodale v Prilogo IIIA, je med drugim treba upoštevati naslednje podatke: lastnosti odpadkov, kakor so njihove morebitne nevarne lastnosti, potencial za onesnaženje in njihovo fizikalno stanje; vidike ravnanja, kakor so tehnološke zmogljivosti za predelavo odpadkov in okoljske koristi, ki izhajajo iz postopka predelave, vključno z vprašanjem, ali lahko škodujejo okolju varnemu ravnanju z odpadki. […]“

8 Člen 2, točki 3 in 8, navedene uredbe določa:

„Za namene te uredbe:

[…]

(3) ‚mešanica odpadkov‘ pomeni odpadke, ki jih povzroči namerno ali nenamerno mešanje dveh ali več različnih vrst odpadkov in za katero ni posebne klasifikacijske številke v prilogah III, IIIB, IV in IVA. Odpadki, poslani v eni pošiljki odpadkov, ki je sestavljena iz dveh ali več ločenih vrst odpadkov, ni mešanica odpadkov;

[…]

(8) ‚okolju varno ravnanje‘ pomeni sprejetje vseh izvedljivih ukrepov za zagotovitev, da se z odpadki ravna na način, ki bo varoval zdravje ljudi in okolje pred škodljivimi učinki, ki jih lahko povzročijo taki odpadki“.

9 Člen 3 navedene uredbe, naslovljen „Splošni postopek“, določa:

„1. Za pošiljke naslednjih odpadkov velja postopek predhodne pisne prijave in soglasja v skladu z določbami tega naslova:

[…]

(b) če so namenjeni za postopke predelave:

[…]
(iii) odpadki, ki niso uvrščeni v posamezno klasifikacijsko številko v Prilogi III, IIIB, IV ali IVA;
(iv) mešanice odpadkov, ki niso uvrščene v posamezno klasifikacijsko številko v Prilogi III, IIIB, IV ali IVA, razen če so navedene v Prilogi IIIA.

2. Za pošiljke naslednjih odpadkov, namenjenih za predelavo, veljajo splošne zahteve po informacijah, določene v členu 18, če količina odpremljenih odpadkov presega 20 kg:

(a) odpadki, navedeni v Prilogi III ali IIIB;

(b) mešanice dveh ali več vrst odpadkov iz Priloge III, ki niso uvrščene v posamezno klasifikacijsko številko v Prilogi III, če sestava teh mešanic ne škoduje okolju varni predelavi in če so take mešanice navedene v Prilogi IIIA v skladu s členom 58.

[…]“

10 Člen 4 in naslednji Uredbe št. 1013/2006 določajo podrobna pravila postopka predhodne pisne prijave in soglasja.

11 Člen 18 te uredbe določa splošne zahteve po informacijah, v skladu s katerimi morajo biti ob odpadkih med drugim iz člena 3(2) navedene uredbe nekatere informacije, med katerimi je obrazec iz Priloge VII k tej uredbi.

12 Člen 28 Uredbe št. 1013/2006, naslovljen „Nezmožnost dogovora o uvrstitvi“, v odstavku 2 določa:

„Če se pristojni organi države odpreme in ciljne države ne morejo dogovoriti o uvrstitvi prijavljenih odpadkov v Prilogo III, IIIA, IIIB ali IV, se šteje, da so odpadki uvrščeni v Prilogo IV.“

13 Člen 49 navedene uredbe, naslovljen „Okolju varno ravnanje“, v odstavku 1 določa:

„Povzročitelj odpadkov, prijavitelj in druga podjetja, vključena v pošiljanje odpadkov in/ali njihove predelave ali odstranjevanja, sprejmejo potrebne ukrepe za zagotovitev, da se z odpadki, ki jih pošiljajo, ravna brez ogrožanja zdravja ljudi in na okolju varen način med celotnim obdobjem pošiljanja in med njihovo predelavo in odstranjevanjem. Zlasti ko pošiljanje poteka v Skupnosti, se upoštevajo zahteve člena 4 Direktive [2006/12] in druge zakonodaje Skupnosti o odpadkih.“

14 Priloga III k navedeni uredbi je naslovljena „Seznam odpadkov, za katere velja splošna zahteva po informacijah, določena v členu 18 (seznam ‚zelenih' odpadkov [‚zeleni' seznam odpadkov])". Njen uvodni del določa:

„Ne glede na to, ali so odpadki vključeni v ta seznam ali ne, za njih ne sme veljati splošna zahteva po informacijah iz člena 18, da jih spremljajo nekateri podatki, če so okuženi [onesnaženi] z drugimi materiali do te mere, da:

(a) to dovolj poveča tveganje, povezano z odpadki, da zaradi tega postanejo primerni za predajo v postopek predhodne pisne prijave in soglasja, ob upoštevanju nevarnih lastnosti iz seznama v Prilogi III k Direktivi [Sveta z dne 12. decembra 1991 o nevarnih odpadkih (91/689/EGS) (UL, posebna izdaja v slovenščini, poglavje 15, zvezek 2, str. 78), ki je bila razveljavljena z Direktivo 2008/98/ES Evropskega parlamenta in Sveta z dne 19. novembra 2008 o odpadkih in razveljavitvi nekaterih direktiv (UL 2008, L 312, str. 3)]; ali

(b) to onemogoči predelavo odpadkov na okolju varen način."

15 Navedena priloga III v delu I med drugim določa, da za odpadke, ki so navedeni v Prilogi IX k Baselski konvenciji, ki je povzeta v Prilogi V, del 1, seznam B, k Uredbi št. 1013/2006 in ki med drugim zajema klasifikacijsko številko B3020, velja splošna zahteva po informacijah, določena v členu 18 te uredbe.

16 Priloga IIIA k tej uredbi, naslovljena „Mešanice dveh ali več vrst odpadkov, ki so na seznamu v prilogi III in ki niso uvrščene v posamezno klasifikacijsko številko, kot je navedeno v členu 3(2)", določa:

„1. Ne glede na to, ali so mešanice vključene v ta seznam ali ne, za njih ne sme veljati splošna zahteva po informacijah iz člena 18, če so onesnažene z drugimi materiali do te mere, da:

(a) to dovolj poveča tveganje, povezano z odpadki, da zaradi tega postanejo primerni za predajo v postopek predhodne pisne prijave in soglasja, ob upoštevanju nevarnih lastnosti iz seznama v Prilogi III k [Direktivi 91/689]; ali

(b) to onemogoči predelavo odpadkov na okolju varen način.

[…]

3. Naslednje mešanice odpadkov, ki se uvrščajo pod različne alinee ali podalinee enotne klasifikacijske številke, so vključene v to prilogo:

[…]

(g) mešanice odpadkov, ki se uvrščajo pod baselsko klasifikacijsko številko B3020, omejene na nebeljen papir ali karton ali nebeljen ovalovljen papir ali karton, drugi papir ali karton, izdelan predvsem iz beljene lesne celulozne vlaknine, ki ni obarvana v snovi, papir ali karton in lepenke [papir ali karton], izdelane predvsem iz lesovine (npr. časopisi, revije in podoben potiskan material);

[…]"

17 V Prilogi V k navedeni uredbi, naslovljeni „Odpadki, za katere velja prepoved izvoza iz člena 36", je v delu I, seznam B, povzeta Priloga IX k Baselski konvenciji. S klasifikacijsko številko B3020, ki je pod naslovom B3, „Odpadki, iz pretežno organskih sestavin, ki lahko vsebujejo kovine in anorganske materiale", je določeno:

„B3020 Odpadki papirja, lepenke [kartona] in papirnih izdelkov

Naslednji materiali, če niso mešani z nevarnimi snovmi [odpadki]:

Odpadki in izmet papirja kartona in lepenke iz [Odpadki in izmet papirja ali kartona iz]:

– nebeljenega papirja ali kartona ali ovalovljenega papirja ali kartona

– drugega papirja ali kartona, izdelanega predvsem iz beljene lesne celulozne vlaknine, ki ni obarvana v snovi

– papirja ali kartona, izdelanega predvsem iz lesovine (npr. časopisi, revije in podoben potiskan material)

– drugega, vključno z naslednjim, vendar ne omejeno samo na:
  1. karton, lepenka, zlepljeni karton [laminirani karton];
  2. neprebrani izmet.“

Direktiva 2008/98

18 Člen 13 Direktive 2008/98 določa:

„Države članice sprejmejo potrebne ukrepe, s katerimi zagotovijo, da se ravnanje z odpadki izvaja na način, ki ne ogroža zdravja ljudi in ne škodi okolju ter zlasti:

(a) ne predstavlja tveganja za vodo, zrak, tla, rastline ali živali;

(b) je brez škodljivih vplivov zaradi hrupa ali vonjav, in

(c) ne vpliva škodljivo na krajino ali kraje posebnega pomena.“

19 Priloga III k tej direktivi vsebuje pojasnila o različnih lastnostih, zaradi katerih so odpadki nevarni.

Spor o glavni stvari in vprašanji za predhodno odločanje

20 Interseroh je družba s sedežem v Nemčiji. Zbira odpadno prodajno embalažo, to je lahko embalažo iz papirja, namenjeno predelavi. Predhodno obdelan odpadni papir se v reciklažo prevaža v tovarno na Nizozemskem, ki jo upravlja družba ESKA Graphic Board BV (v nadaljevanju: ESKA).

21 Iz predložitvene odločbe je razvidno, da morajo biti poslani odpadki sestavljeni iz mešanice odpadkov papirja, kartona in papirnih izdelkov, tako da vsaka vrsta odpadkov, ki sestavljajo mešanico, spada v prvo, drugo ali tretjo alineo klasifikacijske številke B3020 iz Priloge IX k Baselski konvenciji, pri čemer ta mešanica poleg tega vsebuje do 10 % nečistoč, sestavljenih iz kartona za tekočine (do 4 %), plastike (do 3 %), kovine (do 0,5 %) in drugih materialov (do 3,5 %), kot so steklo, kamenje, tekstil ali guma (v nadaljevanju: zadevna mešanica odpadkov). Pri teh vrednostih gre za najvišje mejne vrednosti, ki jih je določila družba ESKA.

22 SAA, ki je organ, pristojen za izvajanje zakonodaje o pošiljkah odpadkov v deželi Baden-Württemberg (Nemčija), med drugim opravlja naloge, določene z Uredbo št. 1013/2006.

23 Predložitveno sodišče navaja, da so bile pošiljke vrst mešanic odpadkov, kot je ta v obravnavani zadevi, opravljene na podlagi dovoljenj ob nadzoru izvoza, ki sta jih v skladu s postopkom prijave iz člena 4 in naslednjih Uredbe št. 1013/2006 izdala SAA in pristojni nizozemski organ.

24 Družba ESKA je 20. maja 2015 od senata Raad van State (državni svet, Nizozemska) za upravne spore prejela odločbo, v skladu s katero se vrsta mešanice odpadkov, kot je ta v obravnavani zadevi, ne glede na prisotnost nečistoč uvršča v klasifikacijsko številko B3020 iz Priloge IX k Baselski konvenciji, ki je navedena v Prilogi III k Uredbi št. 1013/2006, in zato v seznam odpadkov, za katere veljajo splošne zahteve po informacijah, določene v členu 18 te uredbe.

25 Družba Interseroh je na podlagi te odločbe od SAA zahtevala, naj zadevno mešanico odpadkov uvrsti med odpadke iz Priloge III k Uredbi št. 1013/2006.

26 SAA je to prošnjo na eni strani zavrnila z obrazložitvijo, da ta mešanica odpadkov ne spada v celoti v nobeno od štirih alinej klasifikacijske številke B3020 iz Priloge IX k Baselski konvenciji. Natančneje, ta mešanica naj ne bi spadala v četrto alineo te klasifikacijske številke, saj naj ta alinea ne bi bila preostala kategorija za mešanice različnega izvora in sestave. SAA je na drugi strani presodila, da je uvrstitev navedene mešanice na podlagi Priloge IIIA k Uredbi št. 1013/2006 izključena, ker ta mešanica vsebuje previsok delež nečistoč.

27 Družba Interseroh je 1. junija 2016 pri Verwaltungsgericht Stuttgart (upravno sodišče v Stuttgartu, Nemčija) vložila tožbo, s katero je predlagala, naj se ugotovi, da zanjo v zvezi s pošiljko zadevne mešanice odpadkov ne velja obveznost prijave, ampak le splošne zahteve po informacijah, določene v členu 18 Uredbe št. 1013/2006.

28 V zvezi s tem se to sodišče sprašuje, ali klasifikacijska številka B3020 iz Priloge IX k Baselski konvenciji zajema mešanice odpadkov, pridobljene iz odpadkov iz prvih treh alinej te klasifikacijske številke, ki poleg tega vsebujejo do 10 % nečistoč, ali pa se ta klasifikacijska številka nanaša izključno na odpadke, sestavljene iz ene same vrste odpadkov, tako da take mešanice spadajo le pod točko 3(g) Priloge IIIA k Uredbi št. 1013/2006.

29 V teh okoliščinah je Verwaltungsgericht Stuttgart (upravno sodišče v Stuttgartu) prekinilo odločanje in Sodišču v predhodno odločanje predložilo ti vprašanji:

„1. Ali je treba člen 3(2) Uredbe [št. 1013/2006] […] razlagati tako, da se mešanice odpadkov papirja, kartona in izdelkov papirja, ki so sestavljene tako, da se posamezne vrste odpadkov, če se obravnavajo posebej, uvrščajo pod prve tri alinee klasifikacijske številke B3020 iz Priloge IX k Baselski Konvenciji in dodatno vsebujejo največ 10 % nečistoč, uvrščajo pod […] klasifikacijsko številko B3020 [iz Priloge IX k Baselski konvenciji], zaradi česar zanje veljajo splošne zahteve po informacijah, določene v členu 18, in ne obveznost prijave na podlagi člena 4?

Če je odgovor na prvo vprašanje nikalen:

2. Ali je treba člen 3(2) Uredbe [št. 1013/2006] […] razlagati tako, da se mešanice odpadkov papirja, kartona in izdelkov papirja, ki so sestavljene tako, da se posamezne vrste odpadkov, če se obravnavajo posebej, uvrščajo pod prve tri alinee klasifikacijske številke B3020 iz Priloge IX k Baselski konvenciji in dodatno vsebujejo največ 10 % nečistoč, ne uvrščajo pod točko 3(g) Priloge IIIA, zaradi česar zanje ne veljajo splošne zahteve po informacijah, določene v členu 18, temveč obveznost prijave na podlagi člena 4?“

Predlog za ponovno odprtje ustnega dela postopka

30 Družba Interseroh je po predstavitvi sklepnih predlogov generalne pravobranilke z vlogo, ki je bila v sodnem tajništvu Sodišča vložena 18. februarja 2020, predlagala, naj se na podlagi člena 83 Poslovnika Sodišča odredi ponovno odprtje ustnega dela postopka.

31 Družba Interseroh je v utemeljitev svojega predloga v bistvu navedla, da sklepni predlogi generalne pravobranilke temeljijo na novih elementih, o katerih stranki še nista razpravljali. Družba Interseroh se sklicuje zlasti na točke od 35 do 48, 59, 68 in 74 teh sklepnih predlogov. V zvezi s tem dodaja, da problematika v zvezi s skladno razlago zakonodaje o odpadkih na obravnavi ni bila omenjena. Družba Interseroh poleg tega v predlogu za ponovno odprtje ustnega dela postopka na več mestih prereka razlago, ki jo je generalna pravobranilka v sklepnih predlogih podala glede Uredbe št. 1013/2006.

32 Na eni strani je treba opozoriti, da v skladu s členom 252, drugi odstavek, PDEU generalni pravobranilec popolnoma nepristransko in neodvisno javno predstavi obrazložene sklepne predloge o zadevah, pri katerih se v skladu s Statutom Sodišča Evropske unije zahteva njegovo sodelovanje. Sodišča ne zavezujejo niti ti predlogi niti obrazložitev, ki generalnega pravobranilca pripelje do njih (sodba z dne 19. decembra 2019, Exportslachterij J. Gosschalk in drugi, C-477/18 in C-478/18, EU:C:2019:1126, točka 43 in navedena sodna praksa).

33 Opozoriti je treba tudi, da Statut Sodišča Evropske unije in Poslovnik ne določata možnosti, da bi zadevne stranke podale odgovor na sklepne predloge generalnega pravobranilca. Zato zgolj nestrinjanje zadevne stranke s sklepnimi predlogi generalnega pravobranilca, ne glede na vprašanja, ki jih ta preizkusi v njih, ne more biti razlog, ki bi upravičeval ponovno odprtje ustnega dela postopka (sodba z dne 19. decembra 2019, Exportslachterij J. Gosschalk in drugi, C-477/18 in C-478/18, EU:C:2019:1126, točka 44 in navedena sodna praksa).

34 Na drugi strani lahko Sodišče na podlagi člena 83 Poslovnika po opredelitvi generalnega pravobranilca kadar koli odredi ponovno odprtje ustnega dela postopka, zlasti če meni, da zadeva ni dovolj razjasnjena, če stranka po koncu ustnega dela postopka navede novo dejstvo, ki je odločilno za odločitev Sodišča, ali če je v zadevi treba odločiti na podlagi trditve, o kateri stranke ali zainteresirani subjekti iz člena 23 Statuta Sodišča Evropske unije niso razpravljali.

35 V nasprotju s trditvami družbe Interseroh so lahko v obravnavanem primeru ta družba in zadevne stranke, ki so se udeležile tega postopka, tako v pisnem kot tudi v ustnem delu tega postopka predložile pravne elemente, za katere so menile, da so upoštevni za to, da lahko Sodišče v odgovor na vprašanja, ki jih je postavilo predložitveno sodišče, poda razlago Uredbe št. 1013/2006.

36 Nobeden od elementov, na katere se družba Interseroh sklicuje v utemeljitev svojega predloga za ponovno odprtje ustnega dela postopka, zato ne upravičuje tega ponovnega odprtja v skladu s členom 83 Poslovnika.

37 V teh okoliščinah Sodišče po opredelitvi generalne pravobranilke ugotavlja, da ni treba odrediti ponovnega odprtja ustnega dela postopka.

Vprašanji za predhodno odločanje

38 Predložitveno sodišče z vprašanjema, ki ju je treba preučiti skupaj, v bistvu sprašuje, ali je treba člen 3(2)(a) in (b) Uredbe št. 1013/2006 razlagati tako, da je s to določbo zajeta mešanica odpadkov papirja, kartona in izdelkov papirja, v kateri vsaka od vrst odpadkov spada v eno od prvih treh alinej klasifikacijske številke B3020 iz Priloge IX k Baselski konvenciji, povzete v Prilogi V, del 1, seznam B, k tej uredbi, in ki vsebuje do 10 % nečistoč.

39 Odstavek 2 člena 3 Uredbe št. 1013/2006 določa, da za pošiljke odpadkov, namenjenih za predelavo, katerih količina odpremljenih odpadkov presega 20 kilogramov, veljajo splošne zahteve po informacijah, določene v členu 18 te uredbe, če so na eni strani v skladu z odstavkom 2(a) tega člena 3 ti odpadki navedeni med drugim v Prilogi III k tej uredbi ali če so na drugi strani v skladu

z odstavkom 2(b) tega člena 3 mešanice dveh ali več vrst odpadkov iz Priloge III, ki niso uvrščene v posamezno klasifikacijsko številko v tej prilogi, sestavljene tako, da ne škodujejo okolju varni predelavi, in so navedene v Prilogi IIIA k Uredbi št. 1013/2006.

40 Ker člen 3(2)(a) Uredbe št. 1013/2006 napotuje na Prilogo III k tej uredbi, člen 3(2)(b) navedene uredbe pa na Prilogo IIIA k tej uredbi, je treba najprej preučiti obseg Priloge III k navedeni uredbi in nato po potrebi obseg Priloge IIIA k tej uredbi.

41 Na prvem mestu, Priloga III k Uredbi št. 1013/2006 vsebuje tako imenovani „zeleni“ seznam odpadkov, njen del I pa napotuje na Prilogo IX k Baselski konvenciji, ki je povzeta v Prilogi V, del 1, seznam B, k tej uredbi, v kateri je med drugim klasifikacijska številka B3020, naslovljena „Odpadki papirja, lepenke [kartona] in papirnih izdelkov“.

42 Iz predložitvene odločbe je razvidno, da morajo biti mešanice odpadkov papirja in kartona, ki jih zbira družba Interseroh, za pošiljanje v reciklažo v tovarno na Nizozemskem, ki jo upravlja družba ESKA, ki je na Nizozemskem, med drugim sestavljene iz vsaj 90 % odpadkov, ki spadajo v eno od prvih treh alinej klasifikacijske številke B3020 iz Priloge IX k Baselski konvenciji. Predložitveno sodišče se v zvezi s tem sprašuje, ali je take mešanice mogoče uvrstiti v to klasifikacijsko številko.

43 Najprej je treba navesti, da v Prilogi IX k Baselski konvenciji klasifikacijska številka B3020 vsebuje štiri alinee, od katerih četrta vsebuje dve alinei, medtem ko je v francoski različici Priloge V, del 1, seznam B, k Uredbi št. 1013/2006 ta klasifikacijska številka strukturirana drugače, saj vsebuje dve alinei, ki vsebujeta tri oziroma dve alinei.

44 Poudariti pa je treba, da so – ker, kot je razvidno iz uvodnih izjav 3 in 5 Uredbe št. 1013/2006, iz Sklepa 93/98 izhaja, da je Evropska unija odobrila Baselsko konvencijo in da je bila v to uredbo vključena vsebina sklepa OECD, s katerim je seznam odpadkov usklajen s to konvencijo – določbe tega sklepa sestavni del pravnega reda Unije od takrat, ko je Unija postala pogodbenica navedene konvencije. V tem okviru in ob upoštevanju načela primarnosti mednarodnih sporazumov, ki jih sklene Unija, v razmerju do besedil sekundarne zakonodaje, je treba Uredbo št. 1013/2006 razlagati čim bolj v skladu z Baselsko konvencijo (glej v tem smislu sodbo z dne 11. aprila 2013, HK Danmark C-335/11 in C-337/11, EU:C:2013:222, točki 29 in 30 ter navedena sodna praksa).

45 Zato je treba pri razlagi klasifikacijske številke B3020, povzete v Prilogi V, del 1, seznam B, k Uredbi št. 1013/2006, upoštevati, kako so različne alinee te klasifikacijske številke strukturirane v klasifikacijski številki B3020 iz Priloge IX k Baselski konvenciji.

46 Po tej uvodni ugotovitvi je treba ugotoviti, da klasifikacijska številka B3020 iz Priloge IX k Baselski konvenciji zajema „odpadke in izmet papirja in kartona“, če niso mešani z nevarnimi odpadki, in vsebuje štiri alinee. V skladu s prvimi tremi alineami te klasifikacijske številke, ki ustrezajo trem alineam klasifikacijske številke B3020, povzete v Prilogi V, del 1, seznam B, k Uredbi št. 1013/2006 v francoski jezikovni različici, so lahko taki odpadki in izmet iz „nebeljenega papirja ali kartona ali ovalovljenega papirja ali kartona“, „drugega papirja ali kartona, izdelanega predvsem iz beljene lesne celulozne vlaknine, ki ni obarvana v snovi“, ali „papirja ali kartona, izdelanega predvsem iz lesovine (npr. časopisi, revije in podoben potiskan material)“. Četrta alinea klasifikacijske številke B3020 iz Priloge IX k Baselski konvenciji, ki v francoski jezikovni različici Uredbe št. 1013/2006 ustreza drugi alinei klasifikacijske številke B3020, povzete v tej Prilogi V, del 1, seznam B, se glasi „drugo“ in vsebuje, ne da bi bila na to omejena, „laminirani karton“ in „neprebrani izmet“.

47 Prvič, iz strukture klasifikacijske številke B3020 iz Priloge IX k Baselski konvenciji in besedila prvih štirih alinej te klasifikacijske številke je tako razvidno, da te alinee zajemajo različne vrste odpadkov in izmeta papirja ali kartona, ne da bi bile omenjene mešanice odpadkov, ki so zajete s temi različnimi vrstami.

48 Poleg tega je treba glede na besedilo četrte alinee te klasifikacijske številke to zadnjenavedeno alineo razumeti tako, da se nanaša na druge vrste odpadkov in izmeta papirja ali kartona od tistih, ki spadajo v prve tri alinee te klasifikacijske številke.

49 Tako je treba klasifikacijsko številko B3020 iz Priloge IX k Baselski konvenciji, povzete v Prilogi V, del 1, seznam B, k Uredbi št. 1013/2006, glede na njeno besedilo razumeti tako, da vsak od odpadkov, navedenih v štirih alineah te klasifikacijske številke, ustreza posamezni vrsti odpadkov in da mešanice, sestavljene iz odpadkov teh različnih vrst, ne spadajo v navedeno klasifikacijsko številko.

50 Drugič, ta razlaga je edina, ki je lahko v skladu s splošno sistematiko Uredbe št. 1013/2006. Člen 3(2)(b) te uredbe se namreč izrecno nanaša na mešanice odpadkov – ki niso uvrščene v posamezno klasifikacijsko številko iz Priloge III – in sicer dveh ali več vrst odpadkov, ki so našteti v tej prilogi in ki so navedeni v Prilogi IIIA k navedeni uredbi. V točki 3(g) zadnjenavedene priloge pa so posebej navedene mešanice odpadkov, ki spadajo v prve tri alinee klasifikacijske številke B3020 iz Priloge IX k Baselski konvenciji. Zato je treba ugotoviti, kot je generalna pravobranilka v bistvu navedla v točki 43 sklepnih predlogov, da bi bil tej prilogi IIIA odvzet polni učinek, če bi bilo treba klasifikacijsko številko B3020, povzeto v Prilogi V, del 1, seznam B, k Uredbi št. 1013/2006, zlasti zadnjo alineo, naslovljeno „Drugo“, razumeti tako, da zajema mešanice odpadkov, sestavljene iz odpadkov, ki so navedeni v drugih alineah te klasifikacijske številke.

51 Tretjič, razlaga, ki izhaja iz besedila klasifikacijske številke B3020, povzete v Prilogi V, del 1, seznam B, k Uredbi št. 1013/2006, je glede na ustrezno klasifikacijsko številko iz Priloge IX k Baselski konvenciji in glede na splošno sistematiko te uredbe v skladu s ciljem varstva okolja, ki se dosega z navedeno uredbo. V skladu z uvodno izjavo 7 te uredbe se z njo nadzorovanje in kontrola pošiljk odpadkov organizirata in urejata na način, v skladu s katerim se upošteva potreba po ohranjanju, varovanju in izboljšanju kakovosti okolja in zdravja ljudi.

52 To, da so pošiljke odpadkov, ki so namenjeni predelavi in ki so navedeni na zelenem seznamu odpadkov iz Priloge III k Uredbi št. 1013/2006, izjemoma na splošno izključene iz postopka predhodne pisne prijave in soglasja iz naslova II, poglavje I, te uredbe, je mogoče pojasniti z okoliščino, da pošiljke teh odpadkov pomenijo manjše tveganje za okolje, kar omogoča, kot je navedeno v uvodni izjavi 15 navedene uredbe, naložitev minimalne stopnje nadzora in kontrole z zahtevo, da takšne pošiljke spremljajo določeni podatki.

53 Tako cilj varstva okolja in zdravja ljudi, ki se dosega z Uredbo št. 1013/2006, nasprotuje temu, da bi se klasifikacijska številka B3020, povzeta v Prilogi V, del 1, seznam B, k tej uredbi, razlagala tako, da za mešanice, ki niso izrecno navedene v tej rubriki, veljajo splošne zahteve po informacijah, določene v členu 18 navedene uredbe, ki so manj stroge od tistih, ki so določene s postopkom predhodne pisne prijave in soglasja iz člena 3(1) te uredbe.

54 Iz navedenega izhaja, da se klasifikacijska številka B3020, povzeta v Prilogi V, del 1, seznam B, k Uredbi št. 1013/2006, nanaša le na odpadke, ki spadajo v posamezno vrsto odpadkov papirja, kartona in papirnih izdelkov, navedenih v različnih alineah navedene klasifikacijske številke. Tako ta klasifikacijska številka ne zajema mešanic odpadkov, sestavljenih iz odpadkov, ki bi ločeno spadali v te različne alinee. Takšnih mešanic zato ni mogoče uvrstiti na zeleni seznam odpadkov iz priloge III k Uredbi št. 1013/2006, s čimer bi zanje v skladu s členom 3(2)(a) te uredbe veljale splošne zahteve po informacijah, določene v členu 18 navedene uredbe.

55 Glede na to vmesno ugotovitev je treba na drugem mestu preučiti obseg Priloge IIIA k Uredbi št. 1013/2006, da bi se ugotovilo, ali se za zadevne mešanice odpadkov uporabi ureditev iz člena 3(2)(b) te uredbe.

56 Kot je bilo opozorjeno v točki 48 te sodbe, so v točki 3(g) te priloge IIIA posebej navedene mešanice odpadkov, ki so sestavljene iz odpadkov, uvrščenih v klasifikacijsko številko B3020 iz Priloge IX k Baselski konvenciji, in ki so omejene na mešanice odpadkov, ki spadajo v prve tri alinee te klasifikacijske številke.

57 V zvezi s tem se predložitveno sodišče sprašuje, ali prisotnost do 10 % nečistoč v sestavi mešanic odpadkov, od katerih vsak odpadek spada v eno od prvih treh alinej navedene klasifikacijske številke, izključuje, da bi se lahko navedene mešanice uvrstile v to klasifikacijsko številko.

58 Navesti je treba, prvič, da to sodišče navaja, da lahko mešanice odpadkov, ki jih je družba Interseroh poslala na Nizozemsko v reciklažo, vsebujejo do 4 % kartona za tekočine. Iz elementov spisa, ki ga ima na voljo Sodišče, pa je razvidno, da ti kartoni lahko spadajo v klasifikacijsko številko B3020 iz Priloge IX k Baselski konvenciji. Ni namreč sporno, da je kartone za tekočine, kadar so odpadki, mogoče uvrstiti v rubriko „odpadki papirja, kartona in papirnih izdelkov“. Ker pa ne ustrezajo nobeni od vrst odpadkov, navedenih v prvih treh alineah te rubrike, je treba šteti, da spadajo v četrto alineo navedene rubrike, pri kateri gre za preostalo kategorijo.

59 S pridržkom preverjanj, ki jih mora opraviti predložitveno sodišče v zvezi s prisotnostjo kartonov za tekočine v zadevnih mešanicah odpadkov, je tako posledica takšne prisotnosti, da so te mešanice sestavljene iz odpadkov, ki jih je treba uvrstiti ne samo v prve tri alinee te rubrike, temveč tudi v njeno četrto alineo, tako da navedene mešanice niso zajete s točko 3(g) Priloge IIIA k Uredbi št. 1013/2006, katere jasno besedilo se nanaša le na mešanice odpadkov, sestavljene iz odpadkov iz prvih treh alinej navedene rubrike, in da tako ne spadajo med mešanice iz te priloge. Za takšne mešanice se torej ne bi uporabil postopek posredovanja informacij iz člena 18 te uredbe.

60 Drugič, navesti je treba, da je, tudi če zadevne mešanice odpadkov ne bi vsebovale kartonov za tekočine, iz predloga za sprejetje predhodne odločbe razvidno, da lahko te mešanice vsekakor vsebujejo do 7 % drugih nečistoč.

61 Da bi se ugotovilo, ali takšne mešanice odpadkov lahko spadajo v Prilogo IIIA k Uredbi št. 1013/2006, je treba opozoriti, da je v točki 1 te priloge navedeno, da za mešanice odpadkov ne glede na to, ali spadajo na seznam mešanic odpadkov iz navedene Priloge IIIA, ne morejo veljati splošne zahteve po informacijah iz člena 18 te uredbe, če so z drugimi materiali onesnažene do te mere, da to bodisi dovolj poveča tveganje, povezano z odpadki, da ti zaradi tega ob upoštevanju nevarnih lastnosti iz seznama iz Priloge III k Direktivi 91/689 postanejo primerni za predajo v postopek predhodne pisne prijave in soglasja, bodisi da to onemogoči predelavo odpadkov na okolju varen način.

62 Tako najprej iz točke 1 Priloge IIIA k Uredbi št. 1013/2006 izhaja, da mešanica odpadkov, navedenih na seznamu iz te priloge, s tega seznama ni izključena že zgolj zato, ker poleg odpadkov, ki so izrecno našteti na navedenem seznamu, vsebuje nečistoče. Kot je generalna pravobranilka navedla v točki 53 sklepnih predlogov, obstoj navedene točke 1 namreč kaže na to, da se je zakonodajalec Unije zavedal tehnične težave ali celo nemožnosti zagotovitve popolne homogenosti vseh tokov odpadkov.

63 Poleg tega je treba na eni strani navesti, da je namen pogoja iz točke 1(a) Priloge IIIA k Uredbi št. 1013/2006 zagotoviti, da se za mešanice odpadkov iz te priloge, ki zaradi nečistoč, ki jih vsebujejo, pomenijo povečano tveganje za okolje, uporabi postopek predhodne pisne prijave in soglasja. Natančneje, takšna tveganja je treba oceniti glede na nevarne lastnosti iz Priloge III k Direktivi 91/689, ki je bila po razveljavitvi te direktive prevzeta v Prilogi III k Direktivi 2008/98.

64 Na drugi strani se s pogojem iz točke 1(b) Priloge IIIA k Uredbi št. 1013/2006 napotuje na zahtevo „okolju varne predelave“. Ta pojem v tej uredbi sicer ni izrecno opredeljen, vendar je treba navesti, da okolju varna predelava odpadkov kot opredelitev pojma „okolju varno ravnanje“ iz člena 2(8) navedene uredbe zajema vse izvedljive ukrepe za zagotovitev, da se odpadki predelajo na način, ki bo varoval zdravje ljudi in okolje pred škodljivimi učinki, ki jih lahko povzročijo taki odpadki.

65 V tem okviru je treba opozoriti, da je treba, kot izhaja iz člena 49(1) Uredbe št. 1013/2006 v povezavi z uvodno izjavo 33 te uredbe, odpadke poslati tako, da v ciljni državi in med celotnim obdobjem pošiljanja ni ogroženo zdravje ljudi in da se ne uporabljajo postopki ali metode, s katerimi bi se lahko škodovalo okolju. Če pošiljanje poteka v Uniji, člen 49(1) v zvezi s tem zahteva, da se spoštujejo zahteve, ki so med drugim določene v členu 4(1) Direktive 2006/12, katerega določbe so bile prevzete v členu 13 Direktive 2008/98, v skladu s katerimi se odpadki predelajo, ne da bi ustvarili tveganje za vodo, zrak, tla, rastline in živali, ne da bi bili moteči zaradi hrupa ali vonjav ter brez škodljivega vpliva na krajino in kraje posebnega pomena.

66 Ob upoštevanju tega pojasnila je treba navesti, da je treba pri izpolnjevanju pogoja iz točke 1(b) Priloge IIIA k Uredbi št. 1013/2006 v vsakem posameznem primeru ugotoviti, ali vrsta in količina nečistoč, ki so v mešanici odpadkov iz Priloge IIIA, preprečujeta predelavo zadevnih odpadkov na okolju varen način. Kot je generalna pravobranilka navedla v točki 64 sklepnih predlogov, gre načeloma za dejansko vprašanje, o katerem morajo odločiti pristojni nacionalni organi in po potrebi nacionalna sodišča.

67 V zvezi s tem je treba ugotoviti, kot sta med drugim nizozemska vlada in Evropska komisija navedli v okviru postopka predhodnega odločanja pred Sodiščem, da Uredba št. 1013/2006 ne vsebuje nobenega drugega merila, s katerim bi bilo mogoče natančneje določiti obseg tega pogoja, navedenega v točki 1(b) Priloge IIIA k Uredbi št. 1013/2006.

68 Iz tega izhaja, da je treba vsaki državi članici pri izvajanju navedene točke 1 priznati neko diskrecijsko pravico. Države članice lahko za to prosto določijo merila, ki omogočajo, da se ugotovijo okoliščine, v katerih prisotnost nečistoč v mešanici odpadkov preprečuje, da bi bilo to mešanico mogoče predelati na okolju varen način, če s tem ne posežejo niti v obseg niti v učinkovitost Uredbe št. 1013/2006, vključno s postopkom, določenim v njenem členu 18 (glej po analogiji sodbo z dne 12. aprila 2018, Fédération des entreprises de la beauté, C-13/17, EU:C:2018:246, točka 47).

69 Natančneje, države članice morajo v primeru sprejetja takih meril upoštevati, da uporaba postopka v zvezi s splošnimi zahtevami po informacijah, določenega v členu 18 Uredbe št. 1013/2006, pomeni odstopanje od uporabe splošnega postopka predhodne pisne prijave in soglasja iz člena 3(1) te uredbe. Člen 3(2) navedene uredbe in med drugim Prilogo IIIA k tej uredbi, ki pojasnjuje obseg te določbe, je treba zato načeloma razlagati ozko.

70 Poleg tega je treba v zvezi s tem navesti, da je namen točke 1 te Priloge IIIA prav to, da se zagotovi, da je uporaba postopka v zvezi s splošnimi zahtevami po informacijah, določenega v členu 18 Uredbe št. 1013/2006, omejena na tisto, kar je nujno za uresničitev ciljev te uredbe, saj se v skladu s tem postopkom pošiljka mešanic odpadkov opravi le, če ni znatne nevarnosti za okolje in zdravje ljudi, in sicer v skladu s ciljem iz člena 191(2) PDEU, ki je zagotavljanje visoke ravni varstva okolja, ter s previdnostim načelom in načelom preventivnega delovanja, na katerih temelji politika Unije na tem področju.

71 V zvezi s tem bi lahko bila uvodna izjava 39 Uredbe št. 1013/2006 element, na katerega bi se bilo mogoče opreti pri določitvi meril, s katerimi bi se tako upoštevale vrste nečistoč, lastnosti odpadkov, ki vsebujejo nečistoče, in njihova morebitna nevarnost, količina teh nečistoč ter razpoložljiva tehnologija, kot je generalna pravobranilka navedla v točki 59 sklepnih predlogov.

72 V tem okviru lahko sprejetje meril, s katerimi so določene okoliščine, v katerih prisotnost nečistoč v mešanici odpadkov preprečuje, da bi bilo to mešanico mogoče predelati na okolju varen način, omogoči, da pristojni nacionalni organi in gospodarski subjekti vnaprej vedo, ali se lahko pošiljka mešanice odpadkov znotraj Unije opravi na podlagi postopka v zvezi s splošnimi zahtevami po informacijah, določenega v členu 18 Uredbe št. 1013/2006, kar prispeva k zagotovitvi povečane pravne varnosti in polnega učinka tega postopka.

73 Vendar je treba na eni strani navesti, da imajo pristojni nacionalni organi ob neobstoju takih meril možnost, da opravijo presojo v vsakem posameznem primeru, da se ob spoštovanju ciljev te uredbe zagotovi učinkovita uporaba navedene uredbe, pri kateri se upošteva to, da ta uredba izrecno določa možnost, da se za mešanice odpadkov uporabi postopek posredovanja informacij iz njenega člena 18.

74 Na drugi strani morajo pristojni nacionalni organi – če dvomijo o možnosti, da bi bilo zadevno mešanico odpadkov mogoče predelati na okolju varen način v smislu točke 1(b) Priloge IIIA k tej uredbi – da bi zagotovili ustrezno raven varstva okolja in zdravja ljudi, izvesti splošni postopek predhodne pisne prijave in soglasja iz člena 3(1) navedene uredbe.

75 Nazadnje je treba poudariti, kot je generalna pravobranilka navedla v točki 74 sklepnih predlogov, da se, dokler ne bo sprejeta nobena zakonodajna pobuda za določitev skupnih meril v zvezi z dopustno vrsto in stopnjo onesnaženja mešanic odpadkov z nečistočami, to je meril, ki bi omogočala enotno uporabo pogoja iz točke 1(b) te priloge v celotni Uniji, lahko uporabi člen 28(2) te uredbe. V skladu s to določbo se za zadevne odpadke, če se organi države članice odpreme in ciljne države članice ne morejo dogovoriti o uvrstitvi pošiljke odpadkov in tako o možnosti uporabe postopka v zvezi s splošnimi zahtevami po informacijah, določenega v členu 18 navedene uredbe, šteje, da so uvrščeni v Prilogo IV k tej uredbi. Zanje torej velja postopek predhodne pisne prijave in soglasja iz člena 3(1) Uredbe št. 1013/2006.

76 V obravnavanem primeru mora predložitveno sodišče ob upoštevanju zgoraj navedenih elementov presoje ugotoviti, ali v postopku v glavni stvari prisotnost nečistoč v zadevni mešanici odpadkov pomeni, da te mešanice glede na zahteve, ki izhajajo iz točke 1 Priloge IIIA k Uredbi št. 1013/2006, ni mogoče uvrstiti na seznam mešanic odpadkov iz te priloge in da zato zanjo ne morejo na podlagi člena 3(2)(b) te uredbe veljati splošne zahteve po informacijah v smislu člena 18 navedene uredbe.

77 Glede na vse zgoraj navedene preudarke je treba na postavljeni vprašanji odgovoriti tako:

– Člen 3(2)(a) Uredbe št. 1013/2006 je treba razlagati tako, da se ne uporabi za mešanico odpadkov papirja, kartona in izdelkov papirja, v kateri vsaka od vrst odpadkov spada v eno od prvih treh alinej klasifikacijske številke B3020 iz Priloge IX k Baselski konvenciji, povzete v Prilogi V, del 1, seznam B, k tej uredbi, in ki vsebuje do 10 % nečistoč;

– člen 3(2)(b) Uredbe št. 1013/2006 je treba razlagati tako, da se uporabi za tako mešanico odpadkov, če ta na eni strani ne vsebuje materialov, ki spadajo v četrto alineo klasifikacijske številke B3020 iz Priloge IX k tej konvenciji, povzete v Prilogi V, del 1, seznam B, k tej uredbi, in če sta na drugi strani izpolnjena pogoja iz točke 1 Priloge IIIA k navedeni uredbi, kar mora preveriti predložitveno sodišče.

Stroški

78 Ker je ta postopek za stranki v postopku v glavni stvari ena od stopenj v postopku pred predložitvenim sodiščem, to odloči o stroških. Stroški za predložitev stališč Sodišču, ki niso stroški omenjenih strank, se ne povrnejo.

Iz teh razlogov je Sodišče (peti senat) razsodilo:

Člen 3(2)(a) Uredbe (ES) št. 1013/2006 Evropskega parlamenta in Sveta z dne 14. junija 2006 o pošiljkah odpadkov, kakor je bila spremenjena z Uredbo Komisije (EU) 2015/2002 z dne 10. novembra 2015, je treba razlagati tako, da se ne uporabi za mešanico odpadkov papirja, kartona in izdelkov papirja, v kateri vsaka od vrst odpadkov spada v eno od prvih treh alinej klasifikacijske številke B3020 iz Priloge IX h Konvenciji o nadzoru prehoda nevarnih odpadkov

preko meja in njihovega odstranjevanja, podpisani v Baslu 22. marca 1989, ki je bila v imenu Evropske skupnosti odobrena s Sklepom Sveta 93/98/EGS z dne 1. februarja 1993, povzete v Prilogi V, del 1, seznam B, k tej uredbi, in ki vsebuje do 10 % nečistoč.

Člen 3(2)(b) Uredbe št. 1013/2006, kakor je bila spremenjena z Uredbo 2015/2002, je treba razlagati tako, da se uporabi za tako mešanico odpadkov, če ta na eni strani ne vsebuje materialov, ki spadajo v četrto alineo klasifikacijske številke B3020 iz Priloge IX k navedeni konvenciji, povzete v Prilogi V, del 1, seznam B, k tej uredbi, in če sta na drugi strani izpolnjena pogoja iz točke 1 Priloge IIIA k navedeni uredbi, kar mora preveriti predložitveno sodišče.

Podpisi